

[Pia Kjærsgaard]

gøre det klart for alle samfundsborgere, at der findes faldgrupper omkring alkohol.

Socialministeren foreslår, at fagforeninger og arbejdsgivere går sammen om at styrke oplysningsarbejdet på arbejdspladserne. Drikkeri på arbejdspladserne anser jeg ikke for et specielt stort problem. Det findes, men virksomhedens ledelse må selv tage hånd i hanke med det, og de implicerede parter må løse det i fællesskab, hvis det bliver for voldsomt. Vi skal i hvert fald ikke have forbud mod alkohol på arbejdspladserne, men det lægges der heller ikke op til. Vi skal lade parterne selv klare tingene og ikke lade det blive en samfundsopgave at kontrollere, men lade oplysningsområdet være gældende.

Jeg savner i den forbindelse nogle tal, der viser nødvendigheden af, at der gøres en speciell indsats på arbejdsmarkedet mod alkoholen.

I redegørelsen kan vi læse, at der er en mindre stigning fra 1977 til 1982 i alkoholforbruget. Jeg har noteret mig, at det er alkoholforbruget og ikke alkoholmisbruget, der er sat tal på, idet det kun *skønnes*, at der er sket et større misbrug. Disse to ting hænger nemlig ikke nødvendigvis sammen. Det er vel den almindelige velstandsstigning, der har skabt merforbruget, der i parentes ikke er særlig voldsomt, og der er for langt den overvejende del ikke tale om et misbrug.

Blandt merforbrugerne finder vi i 1982 et større antal unge og kvinder end i 1977, uden at det indicerer, at der findes flere misbrugere blandt disse.

De unges drikkevaner må jeg lige gøre nogle bemærkninger om. De unge skal selvfølgelig have en chance både af menneskelige og af samfundsøkonomiske grunde, det er vigtigt, men de skal ikke pakkes ind i vat og bomuld. I stedet for skal de oplyses om de risici, der findes ved alkoholindtagelse. Det er udmærket, at denne oplysning finder sted i skolen, hvor sundhedslære, information og vejledning må være en væsentlig del af samfundets tilbud om oplysning til de unge.

I den forbindelse vil jeg indskyde, at det nok var på sin plads, at vi fokuserede lidt mere på udskænkning til personer under 18 år på offentlige steder, som jeg har indtryk af ikke bliver overholdt godt nok.

Fremskridtspartiet mener da også, at vort samfund primært består af ansvarsbevidste mennesker, der har en klar målsætning om at

give deres børn den bedst mulige baggrund her i livet, så hjemmets oplysninger til børnene vil hjælpe dem til den fornuftige holdning til alkohol.

I Berlingske Tidende den 19. marts 1984 kunne man læse, at der sandsynligvis kører op mod 4 millioner spritbilister rundt på de danske landeveje i løbet af et år. Denne påstand kommer trafiksociolog Leon Østergaard fra Rådet for større Færdselssikkerhed med, og det kan da siges at være et tal, der vækker opmærksomhed. Nu vil jeg dog sætte et stort spørgsmålstegn ved rigtigheden af denne udtalelse fra Leon Østergaard, der bygger på svenske udregningsmetoder, men at der findes for mange spritbilister, kan vi vist ikke blive uenige om. Det er dog ikke ensbetydende med, at de alle er alkoholmisbrugere.

At der specielt skal gives tilbud til behandling til spritbilister, som socialministeren foreslår, er jeg ikke enig i, da der også over for bilister mere er brug for slagkraftige oplysningskampagner à la dem, vi allerede har set Rådet for større Færdselssikkerhed benytte.

Det kan endog være på sin plads at se på de straffe, spritbilister idømmes i forhold til de straffe, der idømmes for andre færdselsforseelser, hvor spiritus ikke er involveret. En opstramning her vil også være på sin plads, og det vil såmænd ikke være spor for meget at give bøder på størrelse med en månedsløn for den enkelte.

Forslaget om etablering af nye akut- og afrusningsklinikker siger vi fra over for i fremskridtspartiet. Vi mener ikke, problemerne klares, selv om man oprettede nok så mange klinikker med endnu flere konsulenter. Det har vort skatteplagede land ikke brug for.

Fremskridtspartiet er selvfølgelig positiv over for forslag, der går ud på at støtte afholdsbevægelse og andre private organisationer på dette område, og vi ønsker en fastholdelse af disse organisationer, der har et folkeligt engagement i behandlingen.

Vi skal fortsat være opmærksomme på de menneskelige og samfundsmæssige problemer og ulykker, der følger af alkoholmisbrug, men vi må ikke lægge det op, som om det var et fantastisk stort problem her i landet.

Af socialministerens redegørelse fremgår det, at antallet af personer, der søger ambu-